

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Et lidet Barn saa yndeligt

Citation: Kingo, Thomas: "Et lidet Barn saa yndeligt", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen, Munksgaard, 1939-74., s. 105.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kingo04val-shoot-workid69634/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter

VI Christum love hver og een, Guds Søn udaff en Jomfru reen, Saa viit som Himlens Bue gaar, Fra Sool gaar ned til hun opstaar.

[2] Dend som i Verden alt har skabt, Paatog vort Kiød som vaar fortabt, Hand Kiødet kunde frj ved Kiød, Og skabning sin fra ævig Død.

[3] Det Jomfru Liv det opfyldt blev Ved HErrens Aand som Verket drev, Dend Jomfru som det Foster bar, Hun selv ey vidste hvad det var.

10 [4] Det kydske Jomfru Liv og Blood, Det blev med hast Guds Tempel good, Enddog hun viste ey aff Mand, Blev svanger ved Guds Ord og Aand.

[5] Dend Jomfru ham til Verden bar, Som Gabriel forkynder har, Johannes sprang mod ham med Lyst, Der hand laa under 15 Moders bryst.

129 [6] Hans Seng dend var de bare straa, Hvor paa hand ned i Krybben laa, Med ringe Melk hand fødtes der, Som spiser alle en og hver.

[7] Dend Engle-skare glæddes brat, Og sang Gud Low om 20 Julenat, De Hyrderne dend Tiding bød, At Siælens Hyrde nu var fød.

[8] Gud Fader være Ær' og Priis, Hans kiere Søn disligerviis, Dend hellig Aand der til ogsaa, Skal nu og ævig Ære faa.

D. Mort. Luther.

25 **E**T lidet Barn saa yndeligt, Er fød for os paa Jorden, Aff en Jomfru reen og hellig, Hand er vor Frelser vorden: Haffde ikke det Barn Manddom taget, Da hafde vi alle blevet fortabet, Hand er vor Salighed eene, Vi takke dig, O JESU Christ, At du Mennisk' vorden est, Frj os fra Helvedes Piine.

30 [2] Er denne Tiid ey glædelig, Gud bør vi Tak at sige, For Christus ned fra Himmerig, Til Jorden vilde stige: Hvor stoor ||

er dog dend Ydmyghed, Som HErren selv os haver teed, En 130
Tienner vild' hand være. Foruden synd os vorde liig, Hand der
med giord' os ævig riig, Vor Synd hand vilde bære.

[3] Vel dennem som har denne Troe, Og hende ikke rygge, I
Himlen de vist skulle boc, Vel dem der paa vil bygge: At Chri- 5
stus haver fyldest giort For os: Der til kom hand og fort, Hid
fra sin ævig Fader. Det er et Under meget svar, At Christus vor
Mißgierning bar, Og stiller dem os hader.

[4] Dis takker ham ald Christenbed, For denne store Naade,
Og beder hans barmhiertighed, Hand vil os frj fra Vaade, Bevare 10
os fra Lærdom vrang, Som vore Siæle gjør Forfang, Vor synd
hand og vil glemme: Dig Fader, Søn og hellig Aand, Vi bede
alle Qvind' og Mand, Hielp du vor Fred at fremme.

Paa dend Anden Juledag.

Over Epistelen, Actor. 6. og 7. 15

under dend Melodie: 131

Som en Hiort med Tørst befangen, etc.

I.

SØde JESu, Jule-Første,
Spiire udaff Jesse Rood, 20

Vil mand dog saa hastig tørste

Efter dit og dines Blood?

Vi i Gaar blant Engle-Lyd

Sang din Fødsel ind med Fryd,

Skal vi hyle nu og græde, 25

Og i Dag en Liigsang qvæde?